

[Justitsministeren.]

Regler ogsaa skal komme til Anvendelse paa Fordringer, som allerede er forældede, nemlig i Tiden mellem de særlige Forholds Indtræden og dette Lovforslags Ophøjelse til Lov.

Der er i al Almindelighed store Betæneligheder forbundet med at sætte Fordringer i Kraft, der allerede er bortfaldet; Hensynet til Skyldneren kan veje tungt — maaske ikke saa meget for Skyldneren selv som for en Medskyldner, en Kautionist eller Garant, der kan have haft en Sikkerhed, som han har opgivet, da Fordringen bortfaldt ved Forældelse, eller paa anden Maade for har haft en Mulighed for at gennemføre et Regreskrav. Derfor foreslaas det, at Fordringer, som allerede er forældede, ikke uden videre kan træde i Kraft igen.

Videre er der den Bestemmelse i § 3, at i Forhold til fremmed Stat skal denne Genoplivelse af forældede Fordringer kunne sættes i Værk, hvis Justitsministeren skønner, at den Stat, i hvilken Fordringshaveren bor eller har sit Ophold, yder Fordringshavere i Danmark en lignende Retsbeskyttelse.

Endelig undtager Forslaget de særlige Regler om Forældelse i Veksel- og Checkloven.

Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling, ja, jeg vil bede om en meget hurtig Behandling, da det af Hensyn til de Forhandlinger, jeg nævnte før, er særdeles ønskeligt, at denne Lov hurtigt kan træde i Kraft.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Efter derom sket Henvendelse skal jeg lade Sagen komme paa Dagsordenen for et senere Møde i Dag, hvis Tinget maatte give sit Samtykke dertil.

Dernæst har den højtærede Udenrigsminister Ordet for at fremsætte de to for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Udenrigsministeren (Christmas Møller): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Udenrigstjenesten og Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.*

Allerede det Forhold, i hvilket Udenrigstjenesten, rent tjenestemæssigt og embedsmandsmæssigt, befinder sig i Forhold til Tjenestemandsløven — idet man paa Grund af det overvældende store Arbejde, der har været i Udenrigsministeriet i disse Aar,

har maattet besætte en Række Poster ved Anmærkninger paa Finansloven —, gør det rimeligt og naturligt at fremsætte Forslag om en ændret Affattelse af Udenrigstjenesteloven. Dertil kommer, hvad jo sikkert ogsaa ethvert Medlem af dette høje Ting paa Forhaand vil være klar over, at saaledes som Forholdene antagelig vil udvikle sig nu efter Krigens sejrige Afslutning, vil det være ganske overordentlig vigtigt og nødvendigt at have en saa fyldig, god og stærk Repræsentation for vort Land ude i Verden som overhovedet muligt; ogsaa dette Argument vejer stærkt for, at man i Udenrigsministeriet har taget op til Overvejelse, om man ikke — selv om det var henimod Slutningen af Rigsdagssamlingen — skulde anmode den høje Rigsdag om at ændre Loven, saaledes at vi kunde faa en fyldigere Repræsentation end den, vi har i Dag. Det neutrale Sverige, som jo kunde behandle disse Spørgsmaal hele Krigsperioden igennem, har foretaget en Række Udvidelser og vil naturligvis stadig have en Udenrigstjeneste, der er betydelig større end vor selv efter dette Lovforslags Gennemførelse. Man har gjort det ud fra en realistisk Bedømmelse, saaledes som man jo gør det i Sverige, af Nødvendigheden af at have en saa stærk og fyldig Repræsentation som mulig.

Det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte, har jeg ogsaa i store Træk paa et tidligere Tidspunkt skitseret over for Rigsdagens udenrigspolitiske Nævn, saaledes at Lovforslaget i det store og hele ikke kommer uventet til Rigsdagen. Jeg skal kort gøre Rede for de Ændringer, som Lovforslaget, der af praktiske Grunde ikke er et Ændringsforslag til gældende Lov, men et Optryk af hele Loven, har i Forhold til den nugældende Ordning.

Den nuværende Administrationsinddeling af Udenrigsministeriet bibeholdes; men med den afgørende Betydning, som Administrationsafdelingerne har, er det Meningen, at Chefen for Administrationsafdelingen skal ligestilles i Lønningsklasse med Cheferne for den politisk-juridiske og den økonomisk-politiske Afdeling.

Med Hensyn til Administrationen i øvrigt bibeholdes i det store og hele den Ordning, som allerede raader, og som man er tilfreds med, bortset fra en enkelt Ændring, nemlig den, at det er Udenrigsministeren, der selvstændigt bestemmer, hvem der skal lede Udenrigsministeriet i det Øjeblik Direktøren har Forfald, hvilken af de tre Afdelingschefer det skal være. Da man